

Arrest

nr. 154 298 van 12 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X,
Beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
minderjarige kinderen X, X X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2015, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en XSA, hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 januari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 23 januari 2015.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 10 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 1 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VERBEKE, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 januari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 23 januari 2015.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Het beroep lijkt onontvankelijk.

De verzoekende partijen werden op 13 februari 2015 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister - tijdelijk verblijf (A-kaart), geldig tot 4 februari 2016. De verzoekende partijen hebben aldus geen belang meer bij de vernietiging van de bestreden beslissing.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 10 augustus 2015 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vragen te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 22 september 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 30 juli 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP stelt dat haar slechts een tijdelijk verblijf werd toegekend onder strikte voorwaarden: zij mag niet ten laste vallen van het OCMW en dient haar werk te behouden. Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter Vw. is niet gebonden aan deze inkomensvereisten. VzP stelt te “mikken” op een beter beschermingsstatuut. Bij een aanvraag 9ter wordt het verblijf na vijf jaar omgezet in een verblijf van onbeperkte duur; dit is niet zo bij een aanvraag 9bis. VzP stelt ten slotte dat zij nog altijd aan een kennelijk ernstige ziekte lijdt. VwP sluit zich aan bij de beschikking en verwijst naar de opgeworpen exceptie wegens gebrek aan belang.”*

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat de verzoekende partijen een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging

van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen op 5 februari 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet hebben ingediend. Uit door de verwerende partij verschaft informatie en bij nazicht van het wachtregister blijkt dat de verzoekende partijen op 13 februari 2015 in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister - tijdelijk verblijf (A-kaart). Aangezien de verzoekende partijen het voorwerp van de aanvraag, namelijk het verkrijgen van een machtiging tot verblijf voor meer dan drie maanden, inmiddels hebben bekomen, kan de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing aan de verzoekende partijen geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

2.3.1 In de mate waarin de verzoekende partijen betogen dat hen *“slechts een tijdelijk verblijf werd toegekend onder strikte voorwaarden: zij [mogen] niet ten laste vallen van het OCMW en [dienen hun] werk te behouden”*, dat *“[e]en machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter Vw. [...] niet gebonden [is] aan deze inkomensvereisten”*, dat zij *“mikken op een beter beschermingsstatuut”* en dat *“[b]ij een aanvraag 9ter [...] het verblijf na vijf jaar [wordt] omgezet in een verblijf van onbeperkte duur; dit is niet zo bij een aanvraag 9bis”*, merkt de Raad – onder verwijzing naar punt 2.2 van voorliggend arrest – op dat de verzoekende partijen met dit theoretisch betoog geen elementen bijbrengen die ertoe zouden nopen anders te oordelen over hetgeen in de beschikking d.d. 30 juli 2015 wordt gesteld. De loutere bemerking dat de voorwaarden voor de verlenging van een op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet toegestaan tijdelijk verblijf verschillen van die voor de verlenging van een op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet toegestaan tijdelijk verblijf volstaat immers niet om het wettelijk vereiste actueel belang aannemelijk te maken en is hypothetisch, omdat verzoekende partijen dan eerst meerdere malen voor een jaar zouden moeten worden gemachtigd tot verblijf.

2.3.2 Voor zover de verzoekende partijen betogen dat hun minderjarig kind A. I. *“nog altijd [lijdt] aan een kennelijk ernstige ziekte”*, merkt de Raad op dat voormelde beschouwing niet ter zake dienend is. Het vertoog van de verzoekende partijen heeft immers betrekking op de gegrondheid van de vordering, terwijl *in casu* de ontvankelijkheid van het beroep ter discussie staat.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET